

Табор на Соколі

(На основі урядових звітів та записок Ген[ерального] Секр[етаря] Стану “Л[ісові] Ч[орти]”)

I. Підготовка. –

II. Верх[овний] Пластовий Зїзд поручив Верх[овній] П[ластовій] К[оманді] зорганізувати оден обласний пластовий табор, у яким взялиб участь усі мужеські пластові куріні, через своїх представників. Зогляду на се, що ініціятива такого масового табору вийшла від нашого Люципера, милостиво нам пануючого Ярка I [Яреми Веселовського]

.

[2]

Організацією табору занялася наша Фамілія.

На нараді “Лісових Чортів” із скавтмастером [Іваном] Чмолою, дня 22 / XII. 1925 ухвалено:[3]

1) Місце на табор треба конечно здобути в дібрах митрополита Шептицького[4].

2) Постаратися дістати від заряду Митрополичих дібр. відповідну скількість матеріалу, на побудування бараку, або принайменше добути дозвіл на відбудування шопи над потоком Свинним, а з другої сторони подбати про спровадження великих шатер (на 16. осіб) та повести акцію між курінями, на зібрання відповідних фондів на ту ціль.

- 3) Зорганізувати масовий табор, до котрого кождий курінь обовязаний був би вислати щонайменше 1. гурток (7 пластунів)

- 4) В програму табору входив би інструкторський курс.

- 5) Відразу повести агітацію між курінями (при помочи преси та обіжників) для придбання фондів, харчів, приладдя, одностроїв – тощо. ...

О площу старався Пікусь Пясецький. Завдяки прихильности о. прел[ата] Войнаровського, старання увінчались успіхом – кращим чим ми сподівалися. В часі великодних ферій, скавтомстер Чмола – в товаристві дир[ектора] дібр. Митр. Зальца оглянули 3. пропоновані площі, з яких вибрано поляну коло скали і потока Сокіл, найкращу бо, заслонену перед вітрами, суху – близько вузкаторової колійки та не заблизьку до Підлютого. (6 км – [...] [5] як вони нам вертаючим пізно до табору віддала перед)

Адміністрація Митрополичих дібр винаймила 2. гектари тої площі на протяг 50 м. Контрактом мав займитися містоголова ВПК Др. К. Панківський в порозумінню з економічним реф[ерентом]; контракт ще дотепер не зроблений – видно чекає на фахівця з поміж нашої Фамілії. –

Вже в часі табору винаймлено у господаря Сенича з Ясіня дорогу від тору колійки до табору на протяг 10 літ. –

Трудніше йшло діло з курінями. Проєктів з членами було 3. 1) Юрка Пясецького (довгі бараки з головним входом). 2) Михайла Пежанського (шестистінні комори).

3-тий накінець комбінувати з тих двох і зробити щось посередне. Кошта будови обчислено на 2000 зол. (два куріні і кухня). Круглий матеріал одержано по довгих стараннях Піка Пясецького і Фамілій – від заряду митр[ополичих] дібр даром – а також

старанням того заряду одержано тесаний матеріал на кредит. Будову розпочато в червні був там тов[ариш] Станько а опісля поїхав туди надзирати за будовою наш Пікусь.

Мимо його усильних змагань в тому напрямі (підчеркую, бо злосливі говорили, що в напрямі поїдання подвійних, зміцнених порцій у п[ані] Струмінської в Підлютім – прим[ітка] Г. гекр) будова не була на час готова, та в часі табору мусіли її ще закінчувати пластуни.

Приготуванням табору спершу займався Ромко Мармаш (був тоді містолюципером) а від марта [6] Андрій Охримович (реф[ерент] таборів ВПК) в порозумінням з Чмолом і з Люципером. Вже в лютім видано обіжник куріням про табор а в весняних числах Молодого Життя поміщено ряд обіжників та агітаційних статей.

Визначено вкладку в сумі 15. зол[отих]. Платну в 3. ратах. 1. рату 5 зол[отих] Призначено на будову, II. На закуплення інвентаря а III. на харчі. (Осудіть отже потомні, як [7] чи могли бути ситі і оправдайте факт ходження до п[ані] Струмінської на вижирки).

Крім того одержано від кількох інституцій дари в готівці і харчах.

Проф[есор] Чмола уложив програму інструкторського курсу, в якого склад ввійшли: впоряд, картографія, орієнтація, розвідча служба, знакування, мірництво (се викладав наш Пік), санітарна служба (Др. Макарушка наш великий симпатик), легка атлетика ("шіспи" Волинець), піонірка і таборництво (Люципер), знакування викладав [Роман] Мацюрак. –

Присутних в Таборі Лісових Чортів було 21. ось вони:

- 1) Люципер Ярко І. (обозний)[8],

- 2) Студинський Юрко,
- 3) Пікусь Пясецький,
- 4) Охримович Андрій,
- 5) Мурський Володимир,
- 6) Охримович Степан[9],
- 7) Кравців Богдан,
- 8) Салик Степан,
- 9) Барановський Роман,
- 10) Мриц Іван,
- 11) Кархут Василь,
- 12) Зубенко Іван,
- 13) Юліян Воробкевич,

- 14) Грушкевич Тарас,
- 15) Бачинський Марко,
- 16) Стернюк Богдан,
- 17) Щуровський Степан (він був господарем),
- 18) Мацюрак Роман,
- 19) Цегельський Юрко,
- 20) Шухевич Роман,
- 21) Раковський Мирослав.

Принято в таборі двох нових, а саме: Масюка Володимира і Айхлера Мартина. ® з кінцем табору, а серед табору п'ятьох: Барановського, Шухевича, Бачинського, Воробкевича та Грушкевича. Разом під час табору прийнято сімох.

Центральний державний історичний архів України у Львові. – Фонд 389. – Оп. 1. – Спр. 849. – Арк. 3 зв. – 5. – Оригінал. – Рукопис.

[1] Запис в книзі протоколів між 6. 06. 1926 р. та 2. 10. 1926 р.

[2] В документі псевдо обведене зеленим олівцем.

[3] В документі речення відзначене червоним олівцем.

[4] В документі речення підкреслене зеленим олівцем.

[5] Невідчитане слово.

[6] Березня.

[7] В документі слово закреслене.

[8] В документі три слова обведені червоним олівцем.

[9] В документі всі слова, починаючи від прізвища та ім'я Охримовича Степана та закінчуючи Раковським Мирославом підкреслені зеленим олівцем.

